

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: **JUDr. R. B.**, *zastúpeného advokátom JUDr. M. B.*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova č. 2, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. SLV-4/PK-2009 z 1. apríla 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2010, č. k. 2S 92/2009-115, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2010, č. k. 2S 92/2009-115 v spojení s opravným uznesením z 21. januára 2011, č. k. 2S 92/09-135 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 22. septembra 2010, č. k. 2S 92/2009 – 115, v spojení s opravným uznesením z 21. januára 2011 č. k. 2S 92/09-135 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia ministra vnútra SR č. p. SLV-4/PK-2009 z 1. apríla 2009, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a bol potvrdený personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 566 z 26. novembra 2008 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej

služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o štátnej službe príslušníkov PZ).

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ SR bola tá skutočnosť, že 4. októbra 2008 v čase o 01.15 hod. mimo výkonu služby viedol svoje osobné motorové vozidlo v smere jazdy od obce K. na obec S. K., pričom na základe anonymného oznámenia pre podozrenie z ovplyvnenia alkoholom bol zastavený a vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v krvi. Žalobca podľa skutkovej vety personálneho rozkazu bez udania dôvodu dychovú skúšku odmietol a žiadal sa na odber krvi. Na požiadanie hliadky nepredložil ani predpísané doklady k vedeniu a prevádzke vozidla, ďalej pod zámienkou, že si skočí pre doklady nastúpil do svojho vozidla a z miesta odišiel, bol hliadkou prenasledovaný a dostihnutý v mieste svojho bydliska, kde zastavil a následne bol prevezený na odber krvi, ktorá mu bola odobratá uvedeného dňa o 02.25 hod., pričom jej rozborom na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou Košice bolo zistené, že žalobca mal v krvi 0,50 ‰ alkoholu.

Žalobca v žalobe vytýkal žalovanému, že odmietol akceptovať akékoľvek dôkazy svedčiace v jeho prospech, všetky vyhodnotil ako účelové, pričom medzi usvedčujúce dôkazy zaradil aj také, ktoré v skutočnosti potvrdzujú pravdivosť žalobcových tvrdení. Žalobca tvrdil, že svojim konaním nenaplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe príslušníkov PZ a poukázal na rozhodnutie ODI OR PZ Vranov nad Topľou ČPS: ORP-1 0 17/DI-2-2008 zo 16. februára 2009 v priestupkovej veci vedenej pre ten istý skutok, pre ktorý bol prepustený, v ktorom sa konštatuje, že žalobcovi nie je možné z právneho hľadiska dokázať požitie alkoholického nápoja pred alebo počas jazdy, a preto správny orgán z tohto dôvodu vylúčil postih za požívanie alkoholu žalobcom pred alebo počas jazdy.

Žalobca v personálnom konaní tvrdil, že 0,50 ‰ alkoholu v krvi, ktorý bol zistený v čase odberu, bol spôsobený užitím liekov - tinktúry A. obsahujúcej alkohol. Uviedol, že dychovú skúšku bezdôvodne neodmietol, stalo sa tak v dôsledku žalobcových zdravotných ťažkostí - bolo mu zle, čoho dôkazom je podľa jeho názoru skutočnosť, že sa dobrovoľne podrobil odberu krvi. Žalobca poukazoval na výpovede svedkov, podľa ktorých v čase po zastavení jeho vozidla zvracal, ako aj na údaje v znaleckom posudku, podľa ktorého

ak by vypil jeden dcl tinktúry, bolo by mu nevoľno. Podľa žalobcu bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že tinktúra A. je liek, ktorý mu predpísal lekár, tento liek nemá príbalový leták ani iné upozornenie týkajúce sa zloženia a informácie, že obsahuje alkohol. Žalobca tvrdil, že o tom, že tento liek obsahuje alkohol, nevedel, dozvedel sa to až v priebehu vyšetrovania veci. Poukázal tiež na výpovede svedkov, s ktorými pred jazdou sedel v pohostinstve v obci S. K., ktorí mali potvrdiť, že žalobca v tom čase pil iba čaj a džús a mal užiť nejaký lekárske prípravok proti žalúdočným problémom. Vzhľadom na uvedené považoval žalobca jeho prepustenie za nezákonné a nespravodlivé a uviedol, že žiadne alkoholické nápoje pred jazdou ani počas jazdy nepožil a o tom, že tinktúra A. obsahuje alkohol, nevedel. Mal za to, že spáchanie protiprávneho konania - že vedome a úmyselne riadil vozidlo po požití alkoholického nápoja, mu nebolo preukázané, pričom správny orgán ťarchu dôkazného bremena ne dôvodne a v rozpore so zákonom presunul na neho, čím porušil základné pravidlá správneho konania garantované zákonom o štátnej službe príslušníkov PZ i Správnym poriadkom. Žalobca tiež zvýraznil skutočnosť, že na pracovisku nikdy nebol pod vplyvom alkoholických nápojov, pravidelne sa podroboval kontrolám na prítomnosť alkoholu v krvi, po dobu 14 rokov bol čestným, statočným a disciplinovaným príslušníkom PZ, a preto považuje za nespravodlivé, keď sa dostal nevedome do nejasnej situácie požitím lieku, aby bol okamžite prepustený z Policajného zboru. Prepustením došlo podľa jeho názoru aj k porušeniu jeho práva podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy SR, ktorý zaručuje každému právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť.

Z pripojených administratívnych spisov žalovaného krajský súd zistil, že v konaní vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru, o začatí ktorého bol žalobca upovedomený 21. októbra 2008, správny orgán vypočul práp. G. L., práp. J. B. (členov policajnej hliadky, ktorí dňa 4. októbra 2008 zastavovali a kontrolovali vozidlo žalobcu), A. B., B. B., M. M., J. O., J. T., J. L., J. D., ako dôkaz použil správu o výsledku objasňovania priestupku žalobcu proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, záznam hliadky a DI OR PZ Vranov nad Topľou, protokol o lekárskom vyšetrení ku skúške na alkohol v krvi žalobcu, ďalej odborné vyjadrenie Kriminalistického expertízneho ústavu PZ zo dňa 6. novembra 2008, správu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pracovisko Košice, zo dňa 27. októbra 2008, lekársku správu - nález MUDr. Ing. M. F. zo dňa 28. októbra 2008, znalecký posudok č. 30/2008 spracovaný na základe zadania žalobcu znalcom MUDr. J. Z., kontrolný znalecký posudok MVDr. L. S., vypočul žalobcu, zabezpečil ďalšie podklady

a umožnil žalobcovi vyjadriť sa k nim.

Krajský súd poukázal na to, že v zmysle ustálenej súdnej praxe musia byť zákonné predpoklady pre prepustenie policajta zo služobného pomeru dané v čase rozhodovania o prepustení a sú nezávislé od výsledku prípadného súvisiaceho trestného, či priestupkového konania, pričom porušenie služobnej prísahy, resp. služobných povinností nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu alebo priestupku. Skutočnosť, že popri konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru prebieha konanie o priestupku pre ten istý skutok, teda nebráni tomu, aby v personálnom konaní správny orgán rozhodol o predmete konania bez ohľadu na výsledok priestupkového konania. V správnom konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru je služobný orgán viazaný len zákonom o štátnej službe príslušníkov PZ a v tomto konaní neplatí ani zásada prezumpcie neviny, a to ani v prípade, ak ide o totožné konanie, pre ktoré sa vedie konanie o priestupku. Personálne konanie na rozdiel od priestupkového konania, v ktorom správny orgán rozhoduje o naplnení znakov skutkovej podstaty konkrétneho priestupku a o otázke viny a uložení sankcie, rieši totiž len otázku zotrvania policajta v služobnom pomere z dôvodov protiprávneho konania upraveného v zákone o štátnej službe príslušníkov PZ.

Krajský súd považoval skutkové a právne závery žalovaného o tom, že sa žalobca dopustil protiprávneho konania spočívajúceho vo vedení motorového vozidla pod vplyvom alkoholu a v odmietnutí podrobiť sa dychovej skúške v súvislosti s vedením motorového vozidla za opodstatnené, dostatočne preukázané a náležité odôvodnené. Za dôvodný a zákonný považoval súd aj z toho plynúci dôsledok pre žalobcu, že jeho konanie bolo vyhodnotené ako naplňujúce predpoklady pre prepustenie zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, nakoľko vedenie motorového vozidla policajtom v čase osobného voľna pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok, alebo odmietnutie dychovej skúšky v súvislosti s vedením motorového vozidla sa v zmysle nariadenia MV SR č. 18/2008, s ktorého obsahom musel byť žalobca oboznámený, považuje bez ďalšieho za porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pričom ponechanie policajta v služobnom pomere za takýchto okolností by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Tohto dôsledku si žalobca musel byť vedomý.

Krajský súd sa stotožnil so žalovaným, že minister vnútra SR v súlade so zákonom povolenou voľnou úvahou (správnym uvážením) posúdil v danom prípade intenzitu porušenia

služobnej prísahy a služobných povinností upravených internými rezortnými normami, ako aj možnosti ďalšieho zotrvania žalobcu v služobnom pomere, pričom v posúdení týchto otázok je minister nezastupiteľný. Súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal toto diskrečné oprávnenie správneho orgánu, pretože by tým vstupoval do právomoci orgánu výkonnej moci, ktorá mu neprináleží.

Krajský súd považoval za potrebné zdôrazniť, že konanie, v ktorom minister vnútra SR videl zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a služobných povinností, bolo vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu a odmietnutie dychovej skúšky na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu. Odmietnutie podrobiť sa dychovej skúške žalobca nepopieral, v konaní sa bránil len tvrdením, že mu bolo v tom čase nevoľno. Bezprostredne po výzve na dychovú skúšku však žalobca podľa výpovede členov policajnej hliadky bez bližšieho zdôvodnenia povedal, že "fúkať nebude". Žalovaný postupoval podľa názoru krajského súdu správne, keď tvrdenia žalobcu o jeho žalúdočnej nevoľnosti v čase zastavenia vozidla nevyhodnotil ako dostatočný dôvod na odmietnutie dychovej skúšky, pretože ani prípadná nevoľnosť nemôže policajta zbaviť povinnosti podrobiť sa dychovej skúške, resp. aspoň sa o ňu pokúsiť.

Nespochybniteľným spôsobom bolo podľa názoru krajského súdu tiež preukázané, že žalobca riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, keďže podľa analýzy krvi odobratej žalobcovi 4. októbra 2008 o 02.25 hod. (t. j. 70 minút po zastavení jeho vozidla), mal žalobca v krvi 0,50 ‰ alkoholu. Obranu žalobcu, že uvedená koncentrácia alkoholu bola spôsobená požitím kvapiek tinktúry A. obsahujúcej alkohol, o prítomnosti ktorého v tomto liečive žalobca nevedel, považoval krajský súd v zhode so žalovaným za úplne nevierohodnú a účelovú. Požitie cca 1 dcl tohto prípravku (toto množstvo by podľa záverov znaleckých posudkov zodpovedalo zistenému množstvu alkoholu v krvi žalobcu), teda celé najväčšie voľno predajné balenie tesne pred jazdou, najmä keď odporúčané dávkovanie je 30 kvapiek 3 x denne, je podľa názoru krajského súdu natoľko nepravdepodobné, že pri zachovaní triezveho úsudku ho možno ako dôvod prítomnosti alkoholu v krvi žalobcu v zistenom množstve vylúčiť.

Na základe zistených skutočností, po preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutí správnych orgánov, dospel krajský súd v záveru, že tieto sú v súlade so zákonom, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal prostredníctvom právneho zástupcu, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu, zrušil rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie.

Podľa jeho názoru, krajský súd nesprávne vyhodnotil preukázané skutočnosti a rovnako ako správne orgány aj on nedostatočne prešetril vec. Tvrdil, že protiprávneho konania sa nedopustil, že jeho konanie nenapĺňa skutkovú podstatu prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, že žiaden alkoholický nápoj pred ani počas jazdy osobným motorovým vozidlom nepožil, že opatrenie žalovaného je neadekvátne prísne vzhľadom na jeho dlhoročný čestný, statočný a disciplinovaný výkon štátnej služby.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu z 22. novembra 2010 žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť pričom zdôraznil, že krajský súd sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, podľa § 10 ods.2 OSP, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený 14. decembra 2011 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, policajta sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 17 ods. 1 občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prísahu, ktorá znie: "Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov,

ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!".

Podľa § 48 ods. 3 písm. g) policajt je povinný v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor.

Podľa § 194 ods. 1 rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné.

Podľa § 233 ods. 1 oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady.

Podľa ods. 2 oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 241 ods. 1 rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní.

Predmetom súdneho preskúmania je zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného č. p.: SLV-4/PK-2009 z 1. apríla 2009, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a bol potvrdený personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 566 z 26. novembra 2008 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe príslušníkov PZ.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, viazaný rozsahom odvolania, preskúmal rozsudok krajského súdu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v jeho odôvodnení, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s rozsudkom krajského súdu stotožňuje v celom rozsahu a na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné doplniť nasledovné:

Podľa názoru odvolacieho súdu, vec bola prešetrená riadne a skutkový stav podrobne zistený. Svedčí o tom obsah administratívneho spisu z ktorého vyplýva, že správne orgány podrobne zisťovali okolnosti, za ktorých sa skutok stal a rovnako krajský súd sa s námietkami žalobcu týkajúcimi sa nedostatočne zisteného skutkového stavu vysporiadal.

Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdil, že sa nedopustil protiprávneho konania, pretože vedome žiaden alkoholický nápoj pred ani počas jazdy nepožil, odvolací súd túto jeho argumentáciu považuje za účelovú. V konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, ako vyplýva z administratívneho spisu, žalovaný preukazoval tú skutočnosť, že žalobca viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a na výzvu hliadky sa odmietol podrobiť dychovej skúške. Toto konanie žalobcu bezpochyby je porušením služobnej disciplíny, pretože ako príslušník PZ musel vedieť, aké sú jeho povinnosti a akým následkom sa ich nespĺnením vystavuje.

Pokiaľ žalobca namietal neadekvátnosť postihu vzhľadom na jeho doterajší riadny výkon služby odvolací súd zdôrazňuje, že aktívne a svedomité plnenie úloh policajta pri výkone štátnej služby nemôže ospravedlňovať protiprávne konanie policajta ani byť poľahčujúcou okolnosťou pre miernejšie posúdenie porušenia služobnej disciplíny.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe príslušníkov PZ neobsahuje poľahčujúce hľadiská pre miernejšie posúdenie porušenia služobnej prísahy a preto žalovaný nepochybil, keď za danej situácie nepovažoval za rozhodujúcu skutočnosť, že žalobca si doposiaľ riadne plnil svoje služobné povinnosti. Taktiež pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré nie je možné ponechať žalobcu v služobnom pomere, tieto boli tak v rozhodnutí žalovaného, ako aj v rozsudku krajského súdu uvedené v dostatočnom rozsahu.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu správnym orgánom a správne právne posúdené.

Preto ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní nemal úspech a žalovanému sa náhrada trov konania zo zákona nepriznáva.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. decembra 2011

JUDr. Alena Poláčková PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová